

# TAPOLCZAI LAPOK

EZELŐTT TAPOLCZA ÉS VIDÉKE.

FELELŐS SZERKESZTŐ: SZIGETHY ÖDÖN. KIADÓ ÉS TULAJDONOS: LÖWY B.

Előfizetési ár: Egész évre 10 K., félévre 5 K.,  
negyedévre 2 korona 50 fillér.

Megjelenik minden vasárnap.

Hirdetések árszabály szerint.  
Nyílt-tér sora 1 korona.

## Mindnyájunknak el kell menni!

Milyen jó, hogy a harmadik magyar hadikölcsönben való részvételre nem kell buzdítani senkit. Mert ha kellene, hát nem lehetne. Mert hogyan mondhatná ezt az ember komoly képpel a honfitársainak: nézzétek, északon és délen, keleten és nyugaton eltiprásunkra törő ellenségek millióival küzdünk, — már-már int felénk a teljes diadal, de annak az eléréséhez még pénz kell, — legyetek tehát jó hazafiak és adjatok pénzt a hazának, azonban ne ajándékba, hanem csupán kölcsön, még pedig bőséges kamatra! Lehet-e a hazaszeretet szent nevében ösztökélni valakit arra, hogy csináljon jó üzletet? Ez tisztára lehetetlen, mert hiszen a hazafiságra való hivatkozás ott van helyén, ahol bizonyos áldozatról van szó, már pedig a harmadik hadikölcsön kötvényeinek a vásárlása nemcsak nem áldozat, hanem ellenkezőleg a lehető leghasznosabb elhelyezése a heverő és a bármiképpen nélkülözhető pénzeknek.

De hát szerencsére nem szükséges a nógatas. A társadalom azt is megértette, hogy dicső hadseregünk a végső erőfeszítés idején nem láthat hiányt pénzben — és azt is, hogy bőven gyümölcsöző tőkebefektetésre nem volt még a mainál jobb alkalom. Gyűlnek is a hadikölcsön milliói, százmilliói napról-napra lélekörvendezett arányokban. A király fényes példaadása nyomán megyék és városok, püspökségek és főurak, jótékony társulatok és pénzintézetek sietnek hatalmas összegekkel hozzájárulni a sikerhez. Semleges és régi szövetséges külföldiek mellett most a bolgárok is tekintélyes jegyzéssel fejezik ki hozzájuk való ragaszkodásukat, bennünk való bizalmukat. Még a hadseregszállítók s az élelmiszerek drágítói közül is azok, akikből még nem halt ki minden jobb érzés, rá-rászánják magukat nagy nyereségük egy részének hadikölcsönkötvényekben való elhelyezésére.

Csak hogy ez mind nem elég. Mulhatatlanul szükséges, hogy a kis és az apró tőke is minden erejével karolja föl ezt a felséges nemzeti ügyet. Másként nincs kellő eredmény.

A pénz különböző országokban különböző módon oszlik el. Némely államban nagy számmal vannak óriási, milliárdos vállalatok és rengeteg vagyonú nábobok, a lakosság nagy része pedig földhözragadt szegény. Olyan helyeken aztán a sors kegyeltjeinek az osztálya mindenható, a többi népréteg pedig tehetetlen — pénzügyi dolgokban. Minálunk nem ilyen a helyzet. Minálunk a vagyoneeloszlás nem ilyen aránytalan;

itt ritkaság a tulgazdagodott magános vagy csoport, de viszont koldusnyomoruság sem sujt népes osztályokat. Itt aránylag nem sok a bőpénzű ember s nem is elegendő az ő erejük a haza szükségéhez képest; ellenben majd mindenkinek van valamicskéje s a sok kicsi nagyon sokra mehet.

Hát ezt kell jól megérteni. A mi két első kölcsönünk is azért sikerült olyan jól, mert a kis és apró tőkés emberek tömegesen vettek részt benne. Most harmadszor még több pénzre van szüksége a dicsőséges béke megteremtéséért vérző hadseregnek, — hát mindnyájunknak el kell menni a hadikölcsön aláíró helyeihez, annyi pénzzel, amennyit összekuporgattunk, amennyit a szájunktól megvonhatunk.

Ne mondja senki, hogy az ő pénzcskéje kevés, az ugye sokat lendítene a haza sorsán, az ő kis pénzének jó kamattal is csekély lenne a jövődelme, azért bizony nem érdemes az aláírással bibelődni. Merőben helytelen és vétkes okoskodás az ilyen. Véték a kínálkozó tisztességes hasznot lekicsinyelni és veszendőbe hagyni. Még nagyobb véték pedig elmaradni onnan, ahol a haza tőlünk telhető segítséget vár. Ha a katonák is egyenkint semmibe se vennék azt, amit egy ember tehet a világháboruban, hogyan állana elő a a milliókra menő győzelmes hadsereg? Jól kamatozó hadikölcsönkötvényt venni nem valami hazafias érdem ugyan, de nem venni annyit, amennyit módunkban áll: mulasztás a hazával szemben.

A harmadik magyar hadikölcsön aláíró helyei november tizenhetedikéig működnek és várnak ránk... Mindnyájunknak el kell menni!

**Községi gyűlés.** Ma már harmadik vasárnap, amelyen Tapolcza nagyközség képviselő-testülete, egymásután gyűlést tart. A mai gyűlés, mely délelőtt 11 órakor lesz, a következő tárgyakat öleli fel: 1. Mult gyűlés jegyzőkönyvének felolvasása. 2. Illetőségi ügyek. 3. Gyermekevédelmi alaphoz hozzájárulás. 4. Ejjeli örök alkalmazása. 5. Az 1916 évi költségterv tárgyalása. 6. Hadifoglyok ügyében rendelet.

**Beszűntették a keszthelyi gazdasági akadémiában az előadásokat.** A földművelésügyi miniszter a keszthelyi m. kir. gazdasági akadémiában beszüntette az előadásokat. A miniszter ez elhatározásának indoka: a hallgatók kevés száma. A háborús állapotok miatt ugyanis összesen csak 20 hallgató iratkozott be az akadémiára. Mint értesülünk, úgy a hallgatók, mint Keszthely nagyközség sürgönyileg kérték a minisztert ezen elhatározásának megváltoztatására, mert Kassán még kevesebb a hallgató, mint Keszthelyen s a keszthelyi akadémia fenntartásához történeti tradíciók is fűződnek. Ez idő szerint már csak Óváron és Kassán lehet beiratkozni a gazd. akadémiába.

## Hol a hatóság?!

Bosszantóan nevetséges, ha Tapolczán a piaci vagy egyéb cikkek árának maximálásáról esik szó. Hát ilyen is van Tapolczán?! Nincs és nincs! Vagy van-e oly boldog halandó Tapolczán, akinek sikerült valamit a maximált áron beszerezni? Ha van, azt az ujjamon megolvashatnám, de félek, hogy még az egyik kezem ujjainak száma is sok lesz hozzá, pedig hány százan vagyunk, akik nap-nap mellett kényszerülünk szükségleteinket beszerezni.

Hiába minden szó- és beszéd. Hiába minden hirdetés vagy dobolás. Már ha ilyen hallunk, szinte bosszankodva nevetünk, mert ugyanabban az órában eladó és vevő a maximált árakat kijátsza. Kijátsza pedig az eladó, mert akarmilyen árat kér, a vevő szorultságában, a hatósági közeg beavatkozása hiányában, kénytelen ha t. i. tudja, bármilyen árat megadni.

Igy azután minden maximálás csak üres szó, szellő, legalább a tapolczai kivitelben az. — Panaszkozhatunk mi reggeltől estéig, semmi javulás, sőt nap-nap után csak súlyosabb a helyzet.

Miért? Mert nincs hatósági ellenőrzés. Vagy talán annak lehet nevezni azt a két községi rendőrt, akik a piacot sétálják és ha egy baromfival telt kocsi megáll és a közönség megrohanja, akkor a rend őre hátat fordítva tovább áll. (Ezt és hasonló esetet alkalmunk volt személyesen tapasztalni. Szerk.)

Tapolczán mindenki annyit ad bármit, amennyit akarja, ha nincs ott a rendőr. Minthogy pedig két rendőr csak két helyen lehet egy időben, a többi száz helyen tehát szabad a vásár. Vagy nem így van?! Halatlan az a szemtelen vakmerőség, amivel ma már a piaci eladó cikket áruba bocsátani merésze. És megteszi, mert sokszor sikerült neki. Valóban merészség kell hozzá, csak még azon csodálkozunk, hogy ilyen alakot maga a piaci közönség el nem rakta.

De ha viszont meggondoljuk, hogy mindenki élni akar, akkor nem csodálkozhatunk, hogyha a közönség még a saját kárával, büntársul szegődik az eladóhoz, midőn a meghatározott árnál jóval többet ad.

Ily állapotokat szült a kellő ellenőrzés hiánya. Árakról nem beszélhetünk, hiszen azokat mindnyájan ismerjük, annyi azonban bizonyos, hogyha kellő hatósági ellenőrzés nem lesz, akkor a szegényebb ember a tapolczai piacon semmit nem vehet, mert a visszaélés napról-napra nagyobb.

Sokan fordultak már ez ügyben lapunkhoz, de mit tehetünk egyebet, mint a keserveket ostyába burkolva közreadjuk. A türellem pohara betelt. Most már kénytelenek leszünk a közönség érdekében vármegyénk erélyes alispánjához fordulni orvoslásért, mert az a nyílt uzsora, ami nálunk van, talán sehol máshol nincsen.

## Egyiptom felé.

Irta: FODOR RIZA.

Révfülp, 1915.

1914. év március első napjaiban, midőn a nagy Dalmácia földjénél ülve néztem a tenger örökké változó tükrét s azt a csodás, zöldes fényben lenyugvó afrikai napot, utána azt a békés, csillagsátoros eget, dehogyan gondoltam volna, hogy nemsokára forrong a világ, ágyuk harsogó zenéje tölti be egy Afrika, mint Ázsia és Európa partvidékeit. Nem csoda, ha nemzetek küzdenek a csatorna és tengerszorosok birtokáért, el kell ismerni, hogy azok uralják a földgolyót, kiknek birtokában vannak a nagy tengerek emez utai.

Alexandriához, e nagyforgalmu világváros-hoz közeledve, nagy zaj hallatszik: jönnek az arabok csónakjaikkal, s invitálják az embert a beszállásra. Ugyanis kikötni még nem lehet, mert minden kikötőhely el van foglalva, várni kell, míg valamelyik hajó utjára kél. Jó pár óráig vesztegel hajónk, aki unja a várást s több napi hajóút után száraz földet óhajt lábai alatt, beszáll a kínálózó csónakba, hogy mielőbb a városban lehessen. Mi türelmesebbek, elnézzük azt az óriási forgalmat, ami ilyen nagy kikötőben, melyből a világ minden tája felé mennek az óriási hajók, látható. Vegre kiköthetünk. Elénk tárul kelet színes képe...

Alexandriát Nagy Sándor 332 ben Kr. e. alapította, legvirágzóbb volt azonban a Ptolemeusok alatt. Nagy Napoleon is uralta három évig s mikor a franciáknak ki kellett vonulniok, csak 7000 lakosa volt, s ma körülbelül 325 ezer lakót számíál, Mehemed Ali teremtette újjá; van is szép lovasszobra a róla nevezett téren. Az ásatásokat itt csak harminc év előtt kezdték meg s még folyton kerülnek elő régi egyiptomi dolgok, a katakombákat se régen tárták fel, természetes, hogy muzeuma is igen érdekes, bár nem oly gazdag, mint Kairóban, mégis itt találtam meg II. Ramszesz nővérének, a szépséges Haus-Ma-Ra nak szobrát, ki a kis Mózeszt a vízből kimentette. Nagy ut áll még előttünk, nem időzhetünk soká ez érdekes városban. Minő képe lehet most annak a Port-Saidnak, amelyben akkor nagy nyugalom honolt. A genialis Lesseps Ferdinand nagy szobra, mely már messziről hirdeti a Szezei-csatorna megalkotását, felhívja az idegen figyelmét. Lassan, csendesen usznak a hajók e csatornában, melynek hossza 160 kilométer, szélessége 58—100 méter kozt váltakozik, legsekélyebb helye 8 méter. A port-saidi parton nagy szénraktárak vannak és érdekes elnézni amint az amugy is, meg a széntől is, — fekete munkások serege ellátja a hajókat e nélkülözhetetlen anyaggal. Most bizonyára Port-Said is tele van katonasággal, hiszen a muzulmánok és az angolok itt is összemérik fegyvereiket.

Tovább utazunk Palesztinába, de most nem erről a csodás világról akarok írni, hanem Egyiptomról. Palesztinából visszajövet, még egyszer kikötünk Port-Saidba, aztán vonaton robogunk Kairó felé, utunkba esik Ismailia, mely város a Szezei-csatorna építkezésekor keletkezett, e várostól keletre terül el a nagy arabiai sivatag. A csatorna balpartján van a sötétkék színű Timsak-tó, lejjebb a Keserű-tó fekszik. Ismailijánál elhagyjuk a csatornát s nyugati irányban haladva, vonatunk Zagazig, hajdan Bubustis városban áll meg. E várost elhagyva nemsokára láthatók a gizehi-gulák és a Mokattam-hegy. Majd előtűnik a nagy város is, Kairóban vagyunk. Szállásunk New-Kediviál hotel, nem messze az Eszbekije-parktól, tehát elég mozgalmas helyen. Az ut fadaralmait egy kicsit kipihenni vágyva, bemegyek a hölgy-szalomba, különböző lapok az asztalon. Kezembe veszek egy francia újságot, melynek a címe, most sajnálom, hogy nem emlékszem; a lap egy hosszú cikkének címe: „Magyarország felosztása”, — micsoda hülyeséget írkalnak itt, mondom társaimnak, ők is mosolyogtak rajta, siettünk aztán széjjel nézni a városban s a cikkekre többé nem is gondol-

tam, sajnálom, hogy nem foglalkoztam vele, azóta bebizonyosodott, hogy már akkor tervben volt kiforgatni nyugalmából a világot. Bár azzal végződnek ez a nagy világ-felfordulás, hogy az angolok kitessekelnek Egyiptomból, hiszen oda is erőszakos uton jutottak. Ugyanis 1882-ben Arabi bey vezérlete alatt nyílt lázadás tört ki Kairóban s ugyanazon év őszén az angolok beavatkoztak, leverték a lázadást s azon ürügy alatt, hogy a béke még nincs helyreállítva, ott maradtak, hiába szolította fel a szultán őket távozásra, ma is ott vannak, de tán nem járnak már oly büszkén Kairó utcáin, mint akkor, midőn 1914 március havában ott jártam. Igaz, az utca színes képét még színesebbé tették a vörös díszben pompázó tisztek és a kockás szoknyát viselő skót katonák, kik után meg is fordultam, oly furcsán tetszett, katoná, szoknyában.

Kairó érdekességeit leírni könyvek kellenének, a nagy pyramisokat, legalább képek-ből, mindenki ismeri. Cheops-Khufn, Khafra-Chefren, Menkara-Mykerinos, ez óriási építmények sok világcsodát láttak már, de a mai milliós háboru még tán nekik is feltűnik, 4—5 ezer éve bámulnak bele a nagy világba e csodaművek, melyeket ma már villanyoson lehet megközelíteni, csak 12—14 percnyi utat kell még megtenni tevé vagy öszvér hátán a nagy homoksivatagban. Önkéntelen is elkalandoz a képzelet a messze múltba, milyen világ lehetett itt évezredek előtt, milyen volt a szép Cleopatra idejében, ma modern nagy város képét nyújtva, a körülbelül 600.000 lakosságu város, hol évente annyi idegen megfordul. Muzeuma a régmúlt idők igazán csodás alkotásait tárja fel az idegen előtt, azok a mumiák, melyeknek arcvonásai úgy megmaradtak, hogy most is felismerne őket, — a velük egykoru, — ha ott sétálna. Érdekes Scheik-El-Beled Sakkara birájanak faszobra, ki a nagy pyramisok építőinek kortársai? Nem is képzelheti el, ki nem látta, mily remekművek az ókorból.

Nem is lehet azon csodálkozni, hogy Egyiptom birtokáért annyian harcolnak, szakítottam egy kalászt a Nilus partján, négy sorosan van rajta a szem s már márciusban érik. A Makattam hegység alján van a citadella, innét az egész város jól áttekinthető, a sok mecset, a tarka, nagy forgalmu Muszki-utca, színes bazáiraival, a khedivek sírjai, a Nilus gátjai, a homoksivatagban őrt álló nagy Sphinx a piramisokkal, alig tud az ember e csodás képpel betelni, pedig meg kell nézni az itt levő Mehemed Aliról nevezett alabastrom mecsetet is, szédületes pompája szinte kápráztat.

Ezen Mokattam hegyi fellegvárhoz szomorú emlék is fűződik. Ide hívott meg Mehemed Ali 1800-ban 480 mameluk bejt, nagy ünnepségre, a meghívottak teljes díszben meg is jelentek lóháton. Alig, hogy azonban az utolsó is beért a kapun, a kapu bezáródott s egy óra alatt az albán katonák, kik elváltak rejtvé, felkoncolták az összes mamelukokat. Így lett Mehemed Ali független ura Egyiptomnak.

Kairóbol Alexandriáig vonaton, aztán ismét hajóra szállunk, induláskor még sima a tenger, s a fülhomályban tűz szemű, óriás madárhoz hasonlít a pilstos kis hajója, mely kivezéri nagy hajónkat a nyílt tengerutra, az eget is dísztli még nagy csillagos palástja, elmerengünk a látott és tapasztalt dolgokon, míg egyszerre hűvös szellő kerekedik, a hullámok kezdenek tornyosulni, be kell vonulni kajútjeinkbe, kitör a vihar, Beisebub fia miná táncra kerekedtek s ugyancsak lökdösik a nagy hajót, dacára annak, hogy sok rakományt szedtünk fel Alexandriában, körülbelül 20000 kiló vöröshagymát is. A vihar folyton erősödik, ha szél süvítésétől hallani lehetne, hallhatnánk a tengeri betegségekben szenvedők nyöszörgését. A hullámok már toronymagasságuk lehetnek, a hajó orra majd magasra emelkedik, majd mélyre bukik le, hogy ugyanakkor hátulja emelkedik. Erős a ringatózás, ilyenkor tán mindenki elsusog egy imát. Rattenetes éjszaka! — Mire azonban a hajnalpir előtűnik az ég

alján, lecsendesül a vihar, mosolygós minden, újra olyan szép a világ, olyan kedves az a nagy víztűzkör.

Napokon át vagyunk még Dalmácia nevű hajónk lakói, az időjárás bár változó, az említett éji viharhoz hasonlóan többé nincs részünk. Majd fellűnnek Görögország partvidékei, most nagyívű szivárvány hajlik Hel-lasz fölé, azon gondolkodom, hova tűnt fénykora e szép országnak, melynek minden halmához, sziklájához egy-egy rege fűződik, mely annyi bölcsét, jeles művészt, írótszám-lált az ókorban, vajjon felragyog-e még a görög nemzet szerencse csillaga?! Mert nagy válaszuton van, eltalálja-e, melyik a helyes, melyiken haladjon?

Ring-ring a hajó tovább, Brindisiben kikötünk, mindig több hajót látva, végre egész flottában gyönyörködhetünk s közeledünk Triesthez, csengetés a kikötőben, majd a városban vagyunk, itt egy kicsit körülnézve, este a vonathoz sietünk, mely gyorsan röpit bennünket édes hazánk felé, hol még akkor senkise álmodta, hogy néhány hónap múlva fegyverbe szólítják fiait.

## Háborus jegyzetek és piaci képek.

*A lengeri.* Az idén tengeri termésünk jó, s mégis azt tapasztaljuk, hogy piacra alig hoznak, ha pedig mégis ide kerül, akkor csak a megengedett áron felül juthat hozzá az ember, természetesen a hatóság kijátszásával, ami nem valami nehéz dolog. Ismétljük, tengeri van elég, csakhogy visszatartja azt a spekuláció. Nem maradhat más hátra, minthogy rekvirálni kell a tengerit, de nem néhány hónap múlva, hanem azonnal, mert nagyon sokan vannak, akiknek sertsz-hizlaláshoz vagy baromfitartáshoz kell.

*A burgonya.* A burgonya árát is maximálták, mégis megtörtént a múlt héten, hogy egy vidéki atyafi egy szekér burgonyát hozott a tapolczai piacra és nem kevesebb, mint 18 koronát mert kérni métermázsajáért. Nagy figyelmű sétált koc-sija mellett. Igaz, hogy nem adta el burgonyáját, de az ilyen atyafit maga a közönség jelentse be a rendőrségen. Aki burgonyát vagy más egyebet hoz a piacra és a meghatározott árnál magasabbra tartja, az ilyennek árúját a rendőrség foglalja le és adja el a közönségnek, mint az már sok helyen megtörtént, csak nálunk nem.

Egy asszony ruhával letakart kosárral közeledik a piachoz. Vagy tizen megrohanják, hogy mi van eladó cikke. Az asszony leteszi kosarát, kényelmesen reá könyököl és kaján arccal nézi az öt körülvevő és ostromló közönséget, aki szorongatva várja, hogy az asszony leleplezze a kosarát. De nem, tovább is rajta könyököl és gúnyosan nevetve nézi az öt körülálló közönséget. Végre egy elszánt alak egy tiz koronás papirpénzt nyom az asszony markába azzal, hogy a hozott cikket megvette. Az asszony nevetve nézi a bankjegyet és azt mondja: Hiszen nem hoztam én ennyi értékű portékát! — A kosár leleplezése után néhány tojás és kevés dió volt a kosárban.

## Francia nyelvet

BERLITZ módszerével tanítok.

::: Cím a kiadóhivatalban. :::

::: **Kiadó** :::

szépen butorozott, két

ablakos, külön bejáratu

**utcai szoba.**

Cím a kiadóhivatalban.

## HIREK.

**Községi gyűlés.** Tapolcza nagyközség képviselőtestülete október hó 31-én tartott gyűlésén Horváth János községi tüzoltó kérelmére, ki 11 év óta szolgál a községnél, részére évi 240 korona korpótléket megszavaz. A harmadik hadikölcsön jegyzése tárgyában elfogadja a Tapolczai takarékpénztár ajánlatát és dr. Fischer Gyula indítványát, mely szerint a község a harmadik hadikölcsönből zárolt kötvényekben 20 ezer koronát jegyez. Dr. Kovács Vilmos indítványára elhatározza, az 1916. évi községi költségterv kinyomatását és december 7-én leendő tárgyalását. Kalmár Lajos községi erdőőr kérelmére részére 1915. január 1-től a háboru tartamára havi 10 korona drágasági pótléket megszavaz. Lóhúsmerő hatósági megszárszék felállítását nem fogadja el. Elhatározza, hogy Győri János községbíró és Komjáti Lajos községgazda népfelkeltői szolgálat alól leendő felmentését kéri.

**Szemle.** Tegnap kezdték meg Tapolczán a járásbeliek ujasorozásának szemléjét. Most a 19-42 éves untauglichok közül csak 16 évfolyamot vizsgálnak meg, míg az a nyolc évfolyam, melyek első sorozása már ez év folyamán volt, csak decemberben kerül szemle alá.

**Nyilvános köszönet.** A Vörös-Kereszt Egyesület tapolczai fiókjának *Forster Elek* ur Gyulakesziből 100 koronát volt szíves adományozni, melyért ezton mond hálás köszönetet *az Elnökség.*

**Hadbavonult zalai tanítók és tanárok.** A zalamegyei tanítói és tanári kar is imponans számban vesz részt a hon védelmének titáni munkájában. A mozgósítás óta 207 zalai tanító és tanár teljesít vagy teljesített katonai szolgálatot, nagyobbára a különböző harctereken.

**A jegyzők munkájának elismerése.** A háborus intézkedések értelmében a cséplési eredményeket a községi közigazgatásnak ellenőriznie kellett. Részletes, pontos könyvvezetést is készített róla. A sok fáradsággal járó munkát a miniszter 50-100 K tiszteletdíjjal fogja honorálni azoknál a jegyzőknél, akik ebben a munkavégzésben különösen buzgólkodtak.

**Borárak.** A mult héten kissé élénkebb volt a borpiac. Vidékünkön is volt több eladás. Az eddigi árak szilárdak, sőt némi javulás is tapasztalható. Tudunk 90 fillértől 1 korona 10 filléres eladásokról.

**Kedvezőtlen időjárásunk** hátráltatja a még elvégzendő gazdasági munkákat. — Szántás, vetés, tengeri, sőt burgonyaszedés foglalkoztat még sok gazdát. Az időjárás szerint azonban reményünk van kedvezőbb időjárásra, mert november és december hónapokra enyhe, derült időt jósolnak. Bárha úgy lenne.

**Minden földet be kell vetni.** A miniszter leiratban hívta föl az összes zalamegyei előjáróságok figyelmét arra, gondjuk legyen rá, hogy a gazdaközönség minden földjét bevesse. A gazdák legyenek egymás segítségére és ott, ahol nem állana elegendő munkaerő rendelkezésre, a nőknek is segíteni kell a gazdasági munkákban. Különösen az államsegélyt élvező nőknek kell ebből a munkákból kivenni a részüket, mert akiről bebizonyosodik, hogy ilyen munkaalkalmat megtagad, attól a hatóság megvonhatja a további segélyezést.

**Elrendelték a gabona-rekvirálást.** A hivatalos lap közli a kormány rendeletét, amely a gabona rekvirálását mondja ki. November 25-től kezdve a termelők, valamint a kereskedők és magánosok kötelesek a tulajdonukban lévő gabona- és lisztkészleteiket bejelenteni. December hó 25-ig a termelők és kereskedők eladhatják gabonájukat a Haditermény Részvénytársaságnak, a rákövetkező napon pedig megkezdődik a rekvirálás, amikor a mostani árnál 4 koronával olcsóbban fizetik meg a gabonát.

**Helyesbítés.** A harmadik hadikölcsönről hozott mult heti kimutatásunkban hiba volt, ugyanis *Berger Károly* ur, a Tapolczavidéki Gazdasági Takarékpénztár útján nem 25 ezer, hanem 35 ezer korona értékű kötvényt jegyezt. A hibánkat ezennel készséggel helyesbítjük.

**Nyilvános köszönet.** A Vörös-Kereszt Egyesület tapolczai fiókjá részére élelmiszereket adakozni kegyesek voltak:

**Balassy Mariska** gyűjtése *Diszel* községből: Tóth Ilonka, Egyed Jánosné, Németh József, Czipp Györgyné, Soós Imréné, Rác Lina, Csányi Jánosné, Móra Józsefné, Pimper Ferencné, Wolf Istvánné, Ravasz Bálintné, Mohos Károlyné, Dobossy József, Ács Pálné, Stankovits György, özv. László Istvánné, Gelencsér Pál, Albert Jánosné, Szarka Jánosné, Albert Pálné, Kiss Vilmosné, Gelencsér József, Tringer József, Bus Jánosné, Melkovits József, Melkovits Györgyné, Torma Mihályné, Horváth Lajosné, Trapli Gézáné, Szili Jánosné, Holzer Józsefné, Szabó Mihály, Szabó Gyuláné, Kőműves Pál, Albert Pálné, Breuer Lipót, Huszár Kálmán, Horváth Gusztáv, Kerék Anna, Horváth János, Szűcs Géza, Ihász Józsefné, Marton Gyuláné, Széll Józsefné, Török Antalné, Farkas Mártonné, Kisöri Györgyné, Ács István, Horváth Ferencné, Szecsődi Mártonné, Kardos Jánosné, Szarka Jánosné, Keller Lőrinc, Spitzer Ignác.

**Csényi Ilona** természetbeni gyűjtése *Diszelben*: Budai Jánosné, Gáspár Péter, Szövedics István, Sárdi József, Merse Sándorné, Samu Istvánné, Varga Jánosné, Ravasz Gyuláné, Angyán József, Molnár Józsefné, Kovács Lajosné, Bakos Józsefné, Bakos György, Szabó Pál, Szabó Györgyné, Győrei Jánosné, Keszei Jánosné, Borbély Józsefné, Presznyák József, Soós Jánosné, Horváth Istvánné, Németh Józsefné, Samu Jánosné, Fazekas Istvánné, Bohár Gáborné, Budai Józsefné, Böcsényi Jánosné, Nyitrai Istvánné, Inhof Istvánné, Lakosy Józsefné, Lakosy Gáborné.

**Csényi Ilona** pénzbeli gyűjtése *Diszelben*:

Lakosy Gáborné . . . . .	10 K — f.
Csényi Gyuláné . . . . .	2 " — "
Csényi Ilona . . . . .	2 " — "
Lichtnekert Ödönné . . . . .	2 " — "
Ács Ferenc . . . . .	1 " — "
Békeffy István . . . . .	1 " — "
Dobrovics Miklós . . . . .	1 " — "
Hetényi Iren . . . . .	1 " — "
Hok Ignác . . . . .	1 " — "
Tóth Józsefné . . . . .	1 " — "
Veress Lajosné . . . . .	1 " — "
Novák D. . . . .	— " 80 "
Dabosi István . . . . .	— " 40 "
Kaszás Lőrincné . . . . .	— " 30 "
Özv. Gelencsérné . . . . .	— " 20 "
Varga Jánosné . . . . .	— " 10 "

Továbbá voltak szívesek élelmiszereket adományozni: *Orovecz Vince*, *Tringer József*, özv. *László Istvánné*, *Mohos István*, *Bindics Jánosné*, *Kovács Jánosné*, ifj. *Bindics Jánosné*, *Papp Imre*, *Egyed Gáspár*, *Nyul Pálné*, *Hatvani Józsefné*, *Nyul Gáborné*, *Kiss Gyuláné*, *Horváth Pálné*, *Illés Józsefné*, *Bakos Györgyné*, *Dabosi Lajosné*, *N. N. Varga István*, *Singer Hermanné*, *Illés Józsefné*, *Tál Lajosné*, *Korein Dezsőné*, *Singer Mórné*, *Soós Lajosné*. *Dominek Antal* *Lesencetomajról* 102 tojást.

A kegyes adakozóknak e helyen mondunk hálás köszönetet. *az Elnökség.*

**Szerencsétlenség a tapolczai vasuti-állomáson.** Süle Ferenc vasuti kocsirendező folyó hó 1-én a tapolczai állomáson kocsirendezés közben, saját vigyázatlansága következtében, egyik kezének feje az ütközők közé került, és azt összeroncolt. A szerencsétlen ember kézfejét még Tapolczán amputálták és a beteg embert azonnal a kórházba szállították, ahol most már javulófélben van.

**Hadi meleg óvóruházati cikkek készítése és gyűjtése.** Hasznos és megszívlelésre érdemes füzetet adott ki a honvédelmi minisztérium Hadsegélyző Hivatala. Az elmúlt tél tapasztalatai alapján írásban és képből mutatja be a füzet, hogy a harcoló katonának milyen meleg holmira van szüksége a

harctéren és a lövészárokbán. Részletesen leírja az érmelegítő, a térdmelegítő, a rövid harisnya, kapca, sál, haskötő, hósapka, láb-szárvédő és baslik készitési módját, tudomására hozza a nagyközönségnek, hogy az anyagot hol és hogy kell beszerezni, mindenképpen kioktat a szükséges tárgyak elkészítésére. A füzet elején kérelem van, amely ezekkel a szavakkal végződik:

„Kérjük hazánk nemesen érző áldozatkész asszonyait és leányait, segítsenek munkájukkal — tudásukhoz, időjükhöz és anyagi erejükhöz mérten — hogy elhárítsunk hőseinkről minden szenvedést, amelyet elhárítani módunkban áll.”

A kérelem nem lesz hiábavaló, hiszen minden családnak van a harctéren valakije. Az olasz alpesekben, az orosz síkságon és a szerb hegyekben egyformán szükség van a meleg téli holmira, hogy az idő zordságát legyőzzék. Aki gondoskodni akar ilyen módon hős katonáinkról, forduljon a Hadsegélyző Hivatalhoz (Budapest, Képviselőház), ahonnan szívesen küldenek mintafüzetet.

**Gyűjtések a tüdőbeteg katonák javára.** A József Kir. Herceg Szanatorium Egyesület budapesti központja a vidéki, így a tapolczai bizottsága is az idén, a halottaknap gyűjtést a tüdőbeteg katonák javára rendezte. A könyörületesszivek bizonyára a háboru betegei iránt érzett jóindulatuknak, az irgalmasság testi cselekedeteinek gyakorlásában nagyobb áldozatkészséget tanúsítottak, mint más években, aminek élénk bizonyítéka az, hogy háromszor annyi volt a gyűjtés eredménye, mint szokott lenni. Igaz, hogy a közönség irgalmas jószívűségén kívül az eredmény azoknak a lelkes honleányoknak az érdeme, akik a gyűjtést eszközölték. Ők ugyanis gyűjtő-társolyokkal fordultak a közönség jószívéhez vagy erszényéhez és akihez fordultak, senki sem tagadta meg filléreit, úgy hogy csupán a tarsolyok révén 163 K 59 fillér gyűlt össze. A halottaknap estjén gyűjtést megzavarta az esős, zimankós időjárás, mégis a délutáni adományok is néhány koronát eredményeztek, úgy, hogy az, a vidéki, eddig beérkezett perselygyűjtésekkel együtt 178 K 13 fillér, amit a tapolczai bizottság elnöksége a József Kir. Herceg Szanatorium Egyesület központjába a tüdőbeteg katonák javára beküldött. A kedves kis honleányok egyenkénti gyűjtésének és perselyadományok eredménye a következő:

Miczki Erzsébet . . . . .	40 K 76 f.
Ungár Rózsi . . . . .	21 " 30 "
Zalai Rózsika . . . . .	17 " 22 "
Glazer Irénke . . . . .	15 " 92 "
Leszner Aisi . . . . .	14 " 82 "
Tatár Bözsike . . . . .	12 " 14 "
Klein Mici . . . . .	11 " 14 "
Hirsch Piroška . . . . .	9 " 09 "
Tus Mancika . . . . .	5 " 54 "
Horváth Manyika . . . . .	5 " 27 "
Fleiner Ida és Hirsch Juliska . . . . .	4 " 44 "
László Ilonka . . . . .	4 " — "
Perlaki Ilonka . . . . .	1 " 97 "
Tapolczai persely . . . . .	7 " 65 "
Gyulakeszi-i persely . . . . .	6 " 89 "

Osszesen: 178 K 13 f.

Fogadják úgy a gyűjtők, mint a jószívű adakozók az Irgalmasság nevében is a legszentebb hazafüti kötelesség teljesítésében megbetegedett hősök és az egyesület vezetősége a József Kir. Herceg Szanatorium Egyesület tapolczai bizottsága nevében köszönetemet.

*Pollák Adolfné*  
bizottsági elnök.

**Mindenki gondoskodjék szőlőkötöző-anyagról.** A háboru hosszas tartama és az a kilátástalanság, amely a békére vonatkozó vágyaink előtt áll, minden téren arra intenek, hogy előrelátók legyünk. Már most gondoskodjunk mindazokról az anyagokról, amelyeknek a beszerzése a háboru folyamán megnehezült. Ilyenek a szőlőkötöző-anyagok is. Raffiát ma nem lehet kapni és behozatal nem valószínű, úgy, hogy a szőlőkötöző-anyagok tüzetében a jövő esztendőben csaknem teljes hiánynak nezzünk elébe. Most van az ideje, hogy ennek a hiánynak leg-  
alább némi pótlásáról gondoskodjunk. A

